

„Jako –“ téměř nezpatelně se odmlčela, když si reflexivně připomněla, kde se právě v kancelářském komplexu kdo nachází, a ujistila se, že je nikdo nemůže poslouchat – „manžel. Nebo minimálně jako jediský ochránce,“ dodala s rošťáckým úsměvem.

Anakin jí úsměv oplatil. Bývaly doby, kdy pro ni ničím jiným nebyl. Ačkoli i tehdy chtěl víc. „No, víš, ale já *jsem* tvůj jediský ochránce,“ ujistil ji. „Není důvod, abych se tak neřídil nebo nemluvil.“ Krátce zatnul zuby a potlačil silící emoce, jak ho to učili jedišti instruktoři. „Bohužel ale jsem taky jediský generál a schyluje se k bitvě, kterou bych měl vést. Kdyby tak...“

Zarazil se. Kdyby tak Ahsoka neopustila řád Jedi. Ale opustila a velice mu chyběla – a nejen kvůli svým bojovým dovednostem.

Možná že si Padmé myslela totéž a Anakinova mladá padawanka jí chyběla skoro stejně tolik jako jemu. Přinejmenším chápala dost na to, aby se ho neptala, zda by ho v té bitvě mohl někdo nahradit. „Nic se nestane,“ řekla místo toho. „Některé z mých bývalých služebných znáš. Víš, jak dobře jsou vycvičeny v boji a špionáži.“

„A Duja je dobrá?“

„Jedna z nejlepších,“ ujistila ho Padmé. „Až budeme spolu, bude mít důvod k obavám spíš ochránce nepřítel.“

„Možná.“ Anakin zvedl jedno obočí. „Mimochodem, to nebyla jedna z tvých nejlepších vět.“

„Já vím,“ přikývla Padmé. „Ty si musím schovávat do Senátu.“ Vzdychla. „Anakine, myslíš, že tahle válka někdy skončí?“

„Samozřejmě,“ potvrdil Anakin automaticky s nadšením, které doopravdy necítil.

Protože to byla otázka, kterou si kladli všichni. *Může to někdy skončit?*

Už takhle trvala déle, než čekal. Déle, než čekal kdokoli z nich. Kancelář Palpatine zatím držel všechno pohromadě a staral se, aby měla Republika jasný cíl a pevné základy. Ale ani on to nemohl dělat donekonečna. Nebo ano?

Už zemřelo tolik bytostí. Tak hrozně, hrozně moc.

Ale Padmé k nim patřit nebude. To si Anakin slíbil. „Kdy se vrátíš?“ zeptal se.

„Nevím,“ odpověděla Padmé. „V té oblasti není moc stabilních hypertras, takže nějakou dobu zabere se tam vůbec dostat.“

„Chceš vypracovat kurz?“ nabídl se Anakin. „V jediských archivech se možná dá najít něco lepšího než ve standardních mapách.“

„Ne, to není nutné,“ odmítla ten nápad Padmé. „Někdo může najít záznam tvého hledání a já nechci, aby se vědělo, že tam letím. Schovej si to pro případ, že bys za námi letěl – pak budeme totiž doopravdy potřebovat, abys to urychlil.“

„Věř mi, že to udělám.“ Anakin zavrtěl hlavou. „Já nevím, Padmé. Vážně se mi nelíbí, že budeš tak dlouho z dosahu.“

„Mně se to také nelíbí,“ přiznala. „Ale HoloNet v těch končinách nefungoval moc dobře ani před válkou a pochybuju, že se to zlepšilo. Přesto v tom regionu funguje pět soukromých služeb na posílání zpráv, takže tě pořad budu moct informovat, i když možná s nějakou časovou prodlevou.“ Natáhla se a dotkla se jeho paže. „Dobře to dopadne, Ani. Vážně.“

„Já vím,“ přikývl Anakin.

Ovšemže nic takového nevěděl. Na Coruscantu Padmé ochrání dovedl, alespoň po většinu času. Nedovedl ochránit Padmé v nejzastší koutě ničeho.

Ale už se rozhodla a on věděl, že další námitky by byly zbytečné. Bývalé služebné byly Padmé naprosto oddané a tato loajalita byla vzájemná. Ať už měla Duja potíže, nebo na potíže jen narazila, jakmile požádala Padmé o pomoc, neexistovala v galaxii žádná síla, která by je udržela od sebe.

„Jen mi slib, že mi dáš vědět, co se děje, hned jak budeš moct,“ vymínil si a vzal její ruku do své.

Do své *levé* ruky z masa a kostí, samozřejmě. Padmé ten rozdíl zřejmě neviděl, ale Anakin nikdy nezapomněl.

„Dám,“ slíbila. „Rychle tam přiletím, rychle zhodnotím situaci a poletím rovnou domů. Nejspíš budu zpátky dřív než ty.“

„Beru tě za slovo,“ varoval ji. „A když jsme u toho...“

Přistoupil k ní a na chvíli zůstali v dlouhém vzájemném objetí, jako v malé oáze klidu a ticha uprostřed divoké písečné bouře, která nepřestávala zuřit v galaxii.

Ta oáza však byla malá a chvíle příliš krátká. „Musím jít,“ řekla Padmé s hlavou na jeho rameni a jemně se odtáhla.

„Já taky,“ povzdechl si tiše. „Budeš mi chybět.“